

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VII K 254/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	K. Z.	W dniu 6 grudnia 2019 roku około godziny 14:50 w miejscowości G. ul. (...), woj. (...), prowadził po drodze publicznej pojazd mechaniczny – samochód osobowy marki S. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości	

		<p>prowadzącym o godzinie 16:45 do stężenia na poziomie 2.04 promila, o godzinie 17:15 do stężenia na poziomie 1.92 promila, o godzinie 17:45 do stężenia na poziomie 1.88 promila alkoholu we krwi, czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej skazany prawomocnym wyrokiem Sądu (...) w P. (...) sygn. (...) za przestępstwo kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1. W dniu 17 grudnia 2020 roku około godziny 14.50 K. Z. udał się pojazdem marki S. (...) o nr rej. (...) do sklepu w miejscowości G.. Po dotarciu na miejsce, zaparkował pojazd i poszedł do sklepu. Drogę pokonywaną przez K. Z. śledził jego sąsiad M. D. (1). Pojechał za nim, ponieważ zachowanie oskarżonego wskazywało, że prowadzi pojazd w stanie nietrzeźwości. Gdy dojechał na miejsce, oskarżony właśnie wchodził do sklepu. M. D. (1) zadzwonił do swojego ojca, by ten wezwał policję.</p>	<p>1) zeznania M. D. (1) 2) zeznania P. D. 3) zeznania M. D. (2) 4) notatka urzędowa</p>	<p>1) 8, 90v-91 2) 4-5, 91v 3) 11v-12, 90v-91</p>	
<p>2. W miejscu postoju pojazdu interweniowali funkcjonariusze Policji P.</p>	<p>1) zeznania świadka A. P. 2) zeznania świadka P. B.</p>	<p>1) 97v 2) 97v</p>	

<p>B. i A. P.. K. Z. odmówił poddania się badaniu na obecność alkoholu w wydychanym powietrzu.</p>	<p>3) notatka urzędowa</p>	<p>3) 1</p>	
<p>3. K. Z. został przewieziony na (...) w P., gdzie poddano go badaniom na obecność alkoholu we krwi. Badania krwi przeprowadzone o godz. 16.45 wykazały, iż badany znajduje się w stanie nietrzeźwości na poziomie 2,04 promila alkoholu etylowego, o godzinie 17.15 – na poziomie 1,92 promila alkoholu etylowego, natomiast o godzinie 17:45 – na poziomie 1,88 promila alkoholu etylowego.</p>	<p>1) protokół pobrania krwi 2) sprawozdanie z przeprowadzonych badań chemicznych płynów ustrojowych na zawartość alkoholu</p>	<p>1) 19, 22, 24 2) 18, 21, 25</p>	
<p>4. Z pisemnej opinii sądowo lekarskiej (...) w Ł. – (...) (...) wynika, że jednorazowe wypicie alkoholu – w ilości podawanej przez oskarżonego - 250 ml wódki o objętości 40% etanolu około godz. 14:50 przez osobę o wadze i współczynniku rozmieszczenia takim jak u K. Z. może doprowadzić do powstania w organizmie maksymalnego stężenia etanolu na poziomie około 1,3 promila.</p> <p>Gdyby K. Z. wypił w/ w ilość alkoholu po zdarzeniu ok. godz. 14:50, to po uwzględnieniu procesu eliminacji o godz. 16:45 stężenie etanolu w jego organizmie mogłoby</p>	<p>opinia z zakresu medycyny sądowej</p>	<p>57-62</p>	

<p>mieścić się w zakresie od około 0,9 promila do około 1,2 promila.</p> <p>Maksymalne stężenie etanolu we krwi o godz. 16:45 wynosiło 2,04 promila. Istniałaby korelacja między obliczonym (0,9-1,2 promila), a zmierzonym (2,04 promila) stężenia alkoholu.</p>			
<p>5. Wyrokiem Sądu (...) w P. (...) z dnia (...) roku w sprawie (...) K. Z. został skazany za czyn z art. 178a § 1 kk, popełniony w dniu 26 sierpnia 2016 roku na karę grzywny w liczbie 50 stawek dziennych oraz zakaz wszelkich prowadzenia pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego okres 3 lat z wyłączeniem pojazdów, dla których prowadzenia potrzebne jest prawo jazdy kat. T. Wyrok uprawomocnił się w dniu 6 stycznia 2017 roku.</p>	<p>odpis wyroku w sprawie (...)</p>	<p>28-30</p>	
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1</p>	<p>K. Z.</p>	<p>W dniu 6 grudnia 2019 roku około godziny 14:50 w miejscowości G. ul. (...), woj. (...), prowadził po drodze publicznej</p>	

		<p>pojazd mechaniczny – samochód osobowy marki S. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godzinie 16:45 do stężenia na poziomie 2.04 promila, o godzinie 17:15 do stężenia na poziomie 1.92 promila, o godzinie 17:45 do stężenia na poziomie 1.88 promila alkoholu we krwi, czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej skazany prawomocnym wyrokiem Sądu (...) w P. (...) sygn. (...) za przestępstwo kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony nie prowadził pojazdu w stanie nietrzeźwości. Do sklepu przywiózł go kolega P. M..	wyjaśnienia oskarżonego	33v-34, 88v-89	
2. OCena DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1	zeznania świadka M. D. (1)	Zeznania świadka są kluczowe dla odtworzenia najistotniejszej okoliczności, a mianowicie tego, że to oskarżony,	

		<p>a nie inna osoba, prowadził pojazd. Świadek zaobserwował wyjazd przez oskarżonego z posesji. Ruszył za nim, ponieważ zachowanie oskarżonego wskazywało, że znajduje się w stanie nietrzeźwości. Na podstawie zeznań wskazanego świadka ustalono, że z całą pewnością był sam, a tym samym zdyskredytowano jego linię obrony, polegającą na twierdzeniu, że do sklepu zawiózł go kolega. Świadek widział, jak oskarżony wysiada z auta i wchodzi do sklepu. Po wyjściu przez oskarżonego ze sklepu uniemożliwił mu odjazd. Relacje wskazanego świadka należy ocenić pozytywnie, jako konsekwentne, spójne, stanowcze zasługują na przymiot wiarygodnych. Oceny powyższej nie zmienia podnoszona przez oskarżonego okoliczność, że jest skonfliktowany z rodziną D..</p>	
1	zeznania świadka P. D.	P. D. nie był bezpośrednim świadkiem zdarzenia z udziałem oskarżonego, ale dowiedział się o nim bezpośrednio od syna M. D. (1). Świadek na prośbę syna wezwał Policję. Nie ma podstaw zakwestionowania jego zeznań.	
1	zeznania świadka M. D. (2)	Świadek jest zatrudniona na stanowisku sprzedawcy	

		<p>w sklepie, do którego udał się oskarżony. W oparciu o jej zeznania ustalono, że oskarżony był w sklepie sam. Zeznania świadka w tej części korespondują z zeznaniami świadka M. D. (1). Widział on, jak oskarżony wszedł do sklepu tuż po wyjściu z auta, którym przyjechał sam. Dowody te ujmowane łącznie pozwoliły na odtworzenie sekwencji wydarzeń.</p>	
2	<p>zeznania świadka P. B. zeznania świadka A. P. notatka urzędowa</p>	<p>Zeznania wskazanych świadków nawiązują do okoliczności opisanych w notatce urzędowej. Relacje te – traktujące o okolicznościach znanym świadkom z tytułu obowiązków służbowych należy ocenić pozytywnie.</p>	
3	<p>sprawozdanie z przeprowadzonych badań chemicznych na zawartość alkoholu</p>	<p>Dokument ten został sporządzony w sposób jasny i przejrzysty, a stężenie alkoholu podane zostało we właściwych jednostkach (‰). O warunkach oraz sposobach prowadzenia badań mających na celu ustalenie zawartości w organizmie alkoholu traktuje ustawa z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. z 2007r., Nr 70, poz. 473 z późn. zm.). Ustawodawca zawarł w cytowanej ustawie delegację dla ministra zdrowia do określenia warunków i</p>	

		<p>sposobów prowadzenia takich badań. Aktualnie zasady te reguluje rozporządzenie Ministra Zdrowia i Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28.12.2018r. (Dz.U. z 2018r., poz. 2472) w sprawie badań na zawartość alkoholu w organizmie, szczegółowo traktując o problematyce badań krwi. Treść protokołu dowodzi, iż badania trzeźwości oskarżonego prowadzono zgodnie ze wskazaniem § 9 pkt 1 i 2 powołanego wyżej rozporządzenia.</p>	
4	opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej	Wnioski opinii należy podzielić, jest ona jasna, pełna, wewnętrznie niesprzeczna, pochodzi od osoby fachowej i bezstronnej. Nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania.	
3	protokół pobrania krwi	Nie budzi wątpliwości co do autentyczności, ani rzetelności.	
5	odpis wyroku w sprawie (...)	Nie budzą wątpliwości co do autentyczności, ani rzetelności.	
2.2.	Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1,3	wyjaśnienia oskarżonego	<p>Wyjaśnieniom oskarżonego należy odmówić walurowiarygodnych co do najistotniejszej w sprawie okoliczności, mianowicie, jakoby to osoba trzecia, a nie oskarżony prowadziła pojazd. Wyjaśnienia te pozostają w sprzeczności ze zgromadzonym materiałem dowodowym w szczególności w postaci zeznań M. D. (1) – bezpośredniego świadka zdarzenia. Jak zeznał świadek, zaobserwował on moment, jak oskarżony, którego zachowanie wskazywało na znajdowanie się w stanie nietrzeźwości, wyjeżdża samochodem ze swojej posesji. W świetle tego przekazu, poza kierującym w pojeździe nie było innych osób. M. D. (1) od razu udał się za nim w stronę G., przypuszczając, że oskarżony pojechał do sklepu. Kiedy dojechał na miejsce, oskarżony właśnie wychodził ze sklepu. Oskarżony był w sklepie sam, na co wskazała również świadek M. D. (2). M. D. stanął swoim pojazdem za samochodem oskarżonego, aby uniemożliwić mu dalszą jazdę. Podczas rozmowy z oskarżonym utwierdził się w przekonaniu, że jest on pijany. Wskazywała</p>	

		na to bełkotliwa mowa i sposób poruszania się. W kontekście zgromadzonych dowodów, oświadczenie oskarżonego, że to nie on kierował pojazdem, należy traktować jako przyjętą linię obrony.	
1	zeznania świadka P. M.	Nieprzekonujące są zeznania wskazanego świadka w zakresie, w jakim wskazał, że zawiózł oskarżonego do sklepu. Pozostają w opozycji w tym zakresie do dowodów, którym nie można odmówić obiektywizmu, a w szczególności zeznania M. D. (1), który był bezpośrednim świadkiem zdarzenia z udziałem oskarżonego.	
	zeznania świadka Z. M.	Zeznania świadka dotyczą okoliczności drugorzędnych. Nie wynika z nich najistotniejsza kwestia, czyli kto prowadził pojazd. Świadek wskazał co prawda, że oskarżony przyjechał z kolegą, ale nie widział samego momentu przyjazdu.	
	zeznania świadka W. K.	Zeznania wskazanego świadka nie wniosły nic istotnego do sprawy.	
3.	PODSTAWA PRAWNA WYROKU		
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	K. Z.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Sąd podzielił w całości przyjętą przez oskarżyciela publicznego kwalifikację prawną czynu tj. zrealizowanie znamion typu kwalifikowanego, gdyż oskarżony był już karany za czyn z art. 178a § 1 kk i był wobec niego orzeczony zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego.</p> <p>Definicję stanu nietrzeźwości zawiera art.115 § 16 kk przyjmujący, że zachodzi on, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Oskarżony znacznie przekroczył ustawowy próg. Podstawową zasadą prawa o ruchu drogowym jest bowiem trzeźwość kierującego pojazdem. Oskarżony jako uczestnik ruchu drogowego</p>			

zobowiązany był do przestrzegania zasad bezpieczeństwa tegoż ruchu.

W ocenie Sądu, czyn którego dopuścił się oskarżony cechuje znaczny stopień społecznej szkodliwości. Świadomie poruszał się pojazdem mechanicznym po drodze publicznej pomimo tego, że środki masowego przekazu szeroko nagłaśniają problem kierujących w stanie nietrzeźwości. Nadto wsiadając na pojazd miał świadomość tego, że wcześniej spożywał alkohol i obowiązywał go sądowy zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego.

Oskarżony jest winny, albowiem w sprawie nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających winę w rozumieniu Kodeksu Karnego.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy oraz treść cytowanych powyżej przepisów wskazują, oskarżony dopuścił się przestępstwa opisanego w art. 178a § 4 kk, który stanowi typ kwalifikowany w stosunku do występku z art. 178a § 1 kk.

#

3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się	Przytoczyć okoliczności

		do przypisanego czynu	
K. Z.	1		<p>Okoliczności obciążające:</p> <ul style="list-style-type: none"> - znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, - uprzednia karalność oskarżonego, - znaczny stopień nietrzeźwości oskarżonego. <p>Dlatego Sąd wymierzył mu karę 6 m-cy pozbawienia wolności bez dobrodziejstwa warunkowego jej zawieszenia na podstawie art. 69 § 4 kk. Uznano bowiem, że obecnie nie istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna wobec oskarżonego, gdyż oskarżony nie przestrzega porządku prawnego i wykazuje lekceważący do niego stosunek.</p>
K. Z.	2		<p>W związku z tym, że oskarżony zagrażał swoim postępowaniem bezpieczeństwu w komunikacji na podstawie art. 42 § 3 kk należało go pozbawić możliwości kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi. Zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych dotyczy ruchu lądowego. Mając na uwadze stan nietrzeźwości kierującego, który znacznie przekroczył ustawowy próg, oraz wcześniejszą karalność, Sąd orzekł powyższy</p>

			zakaz na dożywotni okres, uznając że będzie to dla oskarżonego wystarczająco dolegliwe, a jednocześnie adekwatne do stopnia zawinienia. Sąd nie znalazł podstaw faktycznych ani prawnych do łagodniejszego potraktowania oskarżonego w tym zakresie.
K. Z.	3		Celem wzmocnienia orzeczenia o karze i prewencyjnego oddziaływania orzeczenia, jak również dla podkreślenia naganności i bezprawności zachowania oskarżonego, Sąd mając za podstawę treść art. 43a § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne o charakterze obligatoryjnym w wysokości 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
7.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia,			

<p>a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>4</p>	<p>O kosztach sądowych Sąd orzekł w oparciu o art. 627 kpk, a o opłacie orzekł na podstawie art. 3 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.)</p>	
<p>6. 1Podpis</p>		